

Dosar nr. 16196/215/2013

R O M Â N I A

JUDECĂTORIA CRAIOVA
SECȚIA PENALĂ

SENTINȚĂ PENALĂ Nr. 3521
Ședința publică de la 29 Octombrie 2013
Completul constituit din:
PREȘEDINTE Adela-Ileana Bărbuți
Grefier Veronica Dragomir

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror Gabriela Rădulescu din cadrul
Parchetului de pe lângă Judecătoria Craiova

Pe rol, pronunțarea asupra dezbaterilor care au avut loc în ședința publică din data de 22.10.2013 ce au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face corp comun cu prezenta sentință având ca obiect plângerea formulată de petenții **GIOANCĂ BOBBY** și **BAROUL DOLJ** împotriva ordonanței nr.11440/P/2011 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Craiova.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei penale de față:

Prin plângerea formulată și înregistrată pe rolul Judecătoriei Craiova la data de 14 mai 2013, sub nr. 16196/215/2013, petentul Gioancă Bobby a contestat soluția dispusă prin Ordonanța nr. 11440/P/2011 din 07.03.2013 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Craiova.

În motivarea plângerii a arătat că a fost citat la Secția I Poliție Craiova, succesiv la 9 noiembrie 2011, 12 septembrie 2012, 20 septembrie 2012 și 14 noiembrie 2012.

Aceste aspecte procedurale nu au fost întocmite conform prevederilor legale, respectiv, citațiile nu au cuprins obiectul cauzei cu privire la acuzațiile formulate împotriva mea în raport cu modurile de sesizare prev.de art.221 Cp.

Prin aceasta consideră că i s-a adus o vătămare a dreptului la apărare, în principal, dar și în subsidiar, a dreptului la demnitate deoarece a fost supus la presiuni psihice prin nerespectarea condițiilor imperative ale art.175, 176, fiind incidente prev.de art.266 Cp, precum și art.198 alin.1 lit.a și alin.4 lit.j Cpp.

A mai arătat că a formulat contestații și a solicitat citarea conform legii, pentru a-și exercita dreptul la apărare în raport de acuzațiile formulate de către o persoană fizică ori juridică sau, după caz, de actul procedural de sesizare din oficiu, invocând art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, respectiv, principiul "prezumției de nevinovăție" și principiul "egalității armelor" - apreciind că nu poate fi citat ca făptuitor fără posibilitatea unei apărări corespunzătoare în raport de persoana sau actul de acuzații formulate împotriva sa.

În raport de competența după calitatea persoanei având calitatea specială de "avocat", a solicitat declinarea cauzei spre competență soluționare, Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova în conformitate cu prev.art.209 alin.4 Cpp rap. la art.28¹ alin.1 lit.b Cpp.

Având în vedere etapa procesuală, a mai solicitat anularea actelor premergătoare efectuate, conform art.197 alin.2 și art.3 Cpp, precum și anularea modului de citare în raport de nerespectarea prevederilor imperative prev.de art.175, 176 Cpp cu aplicarea art.198 alin.1 lit.a și alin.4 lit.j Cpp, infirmarea ordonanței procurorului de caz și declinarea cauzei spre competență soluționare Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova, evident pentru efectuarea legală de acte premergătoare prealabile începerii urmăririi penale.

În drept, și-a întemeiat cererea pe disp.art.278 Cpp cu aplicarea art.275 și urm.Cpp.

Prin cererea înregistrată la data de 17.05.2013 sub nr. 16586/215/2013, Baroul Dolj a formulat plângere împotriva aceleiași soluții, aducându-se în primul rând critici ordonanței prim - procurorului, apoi soluției procurorului de caz, motivat de faptul că s-a reținut că învinuitul a refuzat să se prezinte în fața organelor judiciare, a prezentat o conduită necorespunzătoare, a dat dovadă de rea - credință, apărându-se de o manieră sfidătoare, astfel că nu se putea reține că fapta este lipsită în mod vădit de importanță.

Prin încheierea de ședință din data de 17.09.2013, instanța a dispus conexarea dosarului nr. 16586/215/2013 la dosar nr. **16196/215/2013**.

La data de **12.09.2013**, petentul **Gioancă Bobby** a depus la dosar o "**cerere de probatorii**", invocându-se următoarele:

a) **excepția de necompetență** în raport de calitatea de avocat, respectiv încuviințarea și administrarea probei cu înscrisuri pentru a proba faptul că este membru al Baroului cu sediul din strada Academiei, precum și împrejurarea că în București există două barouri, dar cu sedii diferite - Baroul București cu sediul în București, str. Academiei, nr. 4-6, etaj 3, ap.31, sector 3, precum și Baroul București, cu sediul în București, str. Rîureni, sector 1.

În acest sens, a solicitat administrarea probei cu înscrisurile emise de cele două Barouri de avocați existente la dosarul cauzei, decizia nr.506 din 03.11.2008, dar și să se solicite confirmarea împrejurării că în București există 2 barouri cu sedii diferite, Ministerului Justiției, Parchetului General și Consiliului Superior al Magistraturii.

Totodată, a invocat și notorietatea existenței a două Barouri de avocați în București, împrejurare raportată la jurisprudența națională similară cu această speță - depun ca anexă extras jurisprudență.

b) **excepția prematurității** în raport de procedura prealabilă la Consiliul Baroului București, cu sediul în București, str.Academiei, nr.4-6, etaj 3, apartament 31, sector 3, respectiv solicitarea unui răspuns scris cu privire la înregistrarea vreunei proceduri împotriva subsemnatului - procedură prev.de art.86 - 88 din Lg.51/1995 republicată.

c) **procedura specială** prevăzută la Înalta Curte de Casație și Justiție conform art. 512 -514 Cpc, respectiv pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la faptul că există sau nu calitatea de avocat, în situația unui membru al Baroului București cu sediul în București, str.Academiei, nr.4-6, etaj 3, apartament 31, sector 3.

În acest sens, a solicitat să se încuviințeze și să se administreze probatoriile solicitate pentru excepția de necompetență materială și excepția prematurității.

d) **completarea probatoriului administrat**, pe fond, cu mijloacele de probă obținute conform art.91¹ -91⁶ Cpp sau specifice altor măsuri procesuale penale, în special cele prev.de art.91² alin.5 Cpp, sau, după caz, emiterea unei adeverințe de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Craiova că nu s-au efectuat astfel de acte prealabile la sediul Cabinetului de avocat Gioancă Bobby din Calafat, str.22 Decembrie, bl.A11, sc.1, ap.apartament 2, județul Dolj.

În acest sens, a solicitat să se încuviințeze și să se administreze proba cu înscrisuri, respectiv, completarea probatoriului cu aceste mijloace sau, în caz contrar, eliberarea unei adeverințe din care să rezulte că nu s-au efectuat astfel de mijloace de probă la sediul cabinetului de avocat.

Totodată, a solicitat încuviințarea și administrarea probei cu înscrisurile emise de către Baroul București cu sediul în București, str.Academiei, nr.4-6, etaj 3, apartament 31, sector 3 și respingerea ca impertinente a înscrisurilor emise de celălalt Barou București deoarece nu îi sunt opozabile, nefiind membru al acestui barou.

În drept, și-a întemeiez cererea pe disp.art.6, 64 și 66 Cpp, precum și art.20 din Constituția României rap.la art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

A anexat o listă cu soluții pronunțate de parchete, un extras dintr-o soluție a Judecătoriei Craiova din anul 2007 și extras din cauza Goddi contra Italiei.

Instanța, dat fiind obiectul cauzei, a calificat excepțiile invocate ca apărări de fond.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

Prin Ordonanța nr. 11440/P/2011 din 07.03.2013 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Craiova, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Gioancă Bobby și aplicarea unei amenzi cu caracter administrativ în cuantum de 1000 lei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 26 alin. 1 din Legea nr. 51/1995 raportat la art. 281 C.pen.

Pentru a se proceda astfel, s-a reținut că prin rezoluția din 17.10.2012 a organelor de cercetare penală din cadrul Poliției mun. Craiova - Secția 1 Poliție, confirmată de procurorul de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Craiova, s-a început urmărirea penală împotriva învinuitului Gioancă Bobby pentru săvârșirea infracțiunii de exercitare fără drept de acte specifice profesiei de avocat, în sensul că în mod repetat a asigurat asistență juridică în dosare penale și civile aflate pe rolul instanțelor de judecată.

S-a mai arătat în motivarea soluției Parchetului de pe lângă Judecătoria Craiova că, în ciuda practicii neunitare adoptate de organele judiciare în cazuri privind acest gen de fapte comise de persoane care își arogă în mod abuziv calitatea de avocat, sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni de obicei. Aceste structuri paralele au adoptat aceleași însemne tocmai pentru a induce în eroare justițiabilii, aceștia neavând în mod obiectiv posibilitatea să deosebească avocații numiți în temeiul Legii nr. 51/1995 de cei care își arogă în mod abuziv această titulatură

S-a reținut că învinuitul a comis cu intenție directă infracțiunea susmenționată, prin exercitarea mai multor activități specifice avocaților, cu încălcarea Legii nr.

51/1995, acțiuni care au pus în pericol actul de justiție, aspecte sesizate și de unele instanțe de judecată care au semnalat lipsa de apărare în dosarele penale.

Cu privire la competența de soluționare a cauzei, instanța reține că, așa cum a stabilit și Înalta Curte de Casație și Justiție, în decizia nr. 1063 din 24 martie 2008, în conformitate cu prevederile art. 28¹ pct. 1 lit. b) C. proc. pen., curtea de apel judecă în primă instanță, între altele, infracțiunile săvârșite de avocați. Competența curții de apel, în acest caz, a fost consacrată legislativ în considerarea calității persoanei ce exercită profesia de avocat, care, potrivit art. 1 din Legea nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se exercită numai de avocații înscriși în tabloul baroului din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România. Prin urmare, dacă o persoană exercită profesia de avocat în afara acestui cadru legal, iar obiectul judecării îl constituie exercitarea, fără drept, a profesiei de avocat sau plângerea împotriva soluției de netrimitere în judecată pentru această infracțiune, prevăzută în art. 281 C. pen., competența revine judecătorei, în temeiul art. 25 alin. (1) C. proc. pen., iar nu curții de apel.

Privitor la prematuritatea cauzei, instanța reține că, potrivit art. 278¹ C.proc.pen., după respingerea plângerii făcute conform art. 275-278 C.proc.pen. împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimitere în judecată cuprinse în rechizitoriu. În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile. Dosarul va fi trimis de parchet judecătorului, în termen de 5 zile de la primirea adresei prin care se cere dosarul. Persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, precum și persoana care a făcut plângerea se citează. Neprezentarea acestor persoane, legal citate, nu împiedică soluționarea cauzei. Când judecătorul consideră că este absolut necesară prezența persoanei lipsă, poate lua măsuri pentru prezentarea acesteia. La judecarea plângerii, prezența procurorului este obligatorie.

La termenul fixat pentru judecarea plângerii, judecătorul dă cuvântul persoanei care a făcut plângerea, persoanei față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale și apoi procurorului.

Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.

Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:

a) respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;

b) admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă;

c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.

În cazul prevăzut în alin. 8 lit. c), actul de sesizare a instanței îl constituie plângerea persoanei la care se referă alin. 1.

Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.

În situația prevăzută în alin. 8 lit. a), persoana în privința căreia judecătorul, prin hotărâre definitivă, a decis că nu este cazul să se înceapă ori să se redeschidă urmărirea penală nu mai poate fi urmărită pentru aceeași faptă, afară de cazul când s-au descoperit fapte sau împrejurări noi ce nu au fost cunoscute de organul de urmărire penală și nu a intervenit unul dintre cazurile prevăzute în art. 10.

Plângerea greșit îndreptată se trimite, pe cale administrativă, organului judiciar competent.

Prin urmare, dispozițiile în baza cărora se soluționează prezenta plângere nu impun o procedură prealabilă, astfel încât să poată fi invocată o prematuritate a adoptării unei soluții.

Din motivarea acestei "excepții" însă instanța deduce că petentul dorea o completare a probatoriului administrat deja, de asemenea inutilă, având în vedere probatoriul deja administrat în cauză.

Instanța nu este ținută nici de o eventuală **procedură specială**, conform art. 512 -514 Cpc, respectiv pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la faptul că există sau nu calitatea de avocat, tocmai acesta fiind obiectul cauzei penale deduse judecății.

Privitor la **administrarea de noi probatorii în cauză**, instanța reține că, potrivit dispozițiilor art. 278¹ C.proc.pen., "**judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate**".

Dacă din analiza probatoriului administrat reiese nevoia suplimentării acestuia, instanța are posibilitatea admiterii plângerii și trimiterii cauzei la procuror în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz.

Cu privire la fondul cauzei, instanța reține că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii și-a însușit, în ședința din 08.10.2013, punctul de vedere potrivit căruia în mod legal avocatura este practică în baza Legii nr.51/1995, de către avocații înscriși în structurile care funcționează conform art.1 alin. (2) și (3) din această lege și cu respectarea Deciziei nr.XXVII/2007 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii.

În motivarea Deciziei nr.XXVII/2007 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii se arată că în practica instanțelor judecătorești nu există un punct de vedere unitar cu privire la efectele asistării sau reprezentării părților, în cadrul procesului penal, de persoane care nu au

dobândit calitatea de avocat în condițiile Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, modificată și completată prin Legea nr. 255/2004.

Astfel, unele instanțe au considerat că părțile pot fi asistate în cursul procesului penal de persoane cu studii juridice, chiar dacă acestea nu au dobândit calitatea de avocat în condițiile reglementate prin Legea nr. 51/1995, modificată și completată prin Legea nr. 255/2004.

Alte instanțe, dimpotrivă, s-au pronunțat în sensul că asistența juridică acordată în procesul penal unui inculpat sau învinuit de o persoană care nu a dobândit calitatea de avocat în condițiile Legii nr. 51/1995, modificată și completată prin Legea nr. 255/2004, echivalează cu lipsa de apărare a acestuia.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Principiul legalității, reglementat în cuprinsul art. 2 alin. 1 din Codul de procedură penală, impune cerința ca procesul penal să se desfășoare atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de lege.

Ca o consecință firească a aplicării acestui principiu, nerespectarea unei atare cerințe, concretizată în neîndeplinirea ori în îndeplinirea vicioasă a unui act procedural sau procesual atrage nulitatea actului respectiv în condițiile stabilite prin art. 197 din Codul de procedură penală.

În acest sens, este de observat că, în raport cu prevederile art. 197 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, nerespectarea dispozițiilor referitoare la asistarea învinuitului sau inculpatului de către apărător, când aceasta este obligatorie, potrivit legii, atrage nulitatea actelor efectuate, fără a putea fi înlăturată în niciun mod.

Atragerea nulității actelor procesuale îndeplinite cu nerespectarea cerințelor privind asigurarea apărării învinuitului sau inculpatului pe parcursul procesului penal își are temeiul în cuprinsul art. 6 din Codul de procedură penală, prin care se prevede la alin. 1 că "dreptul la apărare este garantat învinuitului, inculpatului și celorlalte părți în tot cursul procesului penal", iar la alin. 5, că "organele judiciare au obligația să înștiințeze pe învinuit sau inculpat, înainte de a i se lua prima declarație, despre dreptul de a fi asistat de un apărător", precizându-se, în continuare, că "în condițiile și în cazurile prevăzute de lege, organele judiciare sunt obligate să ia măsuri pentru asigurarea asistenței juridice a învinuitului sau inculpatului, dacă acesta nu are apărător ales."

Corelativ cu dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la asigurarea dreptului la apărare pentru învinuit sau inculpat, pe întreg parcursul procesului penal, precum și la caracterul absolut al nulității de care sunt lovite actele îndeplinite în lipsa apărătorului atunci când prezența și asistența juridică ce trebuie acordate de acesta sunt obligatorii, potrivit legii, prin Legea nr. 51/1995, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 255/2004, sunt reglementate condițiile exercitării profesiei de avocat.

În acest context de ordin normativ este semnificativ că în art. 1 alin. 2 din Legea nr. 51/1995, modificată și completată prin Legea nr. 255/2004, s-a prevăzut că "profesia de avocat se exercită numai de avocații înscriși în tabloul baroului din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România, denumită în continuare U.N.B.R.", iar prin alin. 3 al aceluiași articol s-au interzis expres constituirea și funcționarea de barouri în afara U.N.B.R., sub sancțiunea nulității de drept a acestor acte.

Or, câtă vreme dispozițiile din actul normativ arătat, având caracter de lege specială cu privire la modul de exercitare a profesiei de avocat, conțin anumite cerințe imperative, este de la sine înțeles că nu este posibilă îndeplinirea unei asemenea profesii în afara cadrului instituționalizat de acea lege.

Așa fiind și cum, în raport de prevederile art. 2 pct. 3 și art. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, "judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii", se impune ca organele judiciare să ia nu numai măsurile necesare asigurării apărării învinuitului sau inculpatului în procesul penal, atunci când aceasta este obligatorie, potrivit legii, ci și să observe că asistența juridică să fie acordată de o persoană care a dobândit calitatea de avocat în condițiile Legii nr. 51/1995, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 255/2004, pentru că, altfel, asistența juridică acordată echivalează cu o lipsă de apărare.

De altfel, petentul recunoaște că s-a înscris într-un astfel de barou, astfel că este evidentă săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 alin. 1 din Legea nr. 51/1995 raportat la art. 281 C.pen., soluția fiind legală și temeinică sub acest aspect.

În ceea ce privește practica judiciară din România, depusă la dosarul cauzei, instanța reține că, în țara noastră, aceasta nu este creatoare de drept.

Cauza Goddi contra Italiei se referă la exercitarea dreptului la apărare de către un avocat care funcționa potrivit legii italiene, nu la înființarea unor barouri alternative.

Privitor la aplicarea dispozițiilor art. 18¹ C.pen., acesta prevede că nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală, dacă prin atingerea minimă adusă uneia din valorile apărute de lege și prin conținutul ei concret, fiind lipsită în mod vădit de importanță, nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni. La stabilirea în concret a gradului de pericol social se ține seama de modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce, precum și de persoana și conduita făptuitorului.

Pentru ca o faptă care, deși prevăzută de legea penală, să nu prezinte totuși gradul de pericol social al unei infracțiuni, este necesar ca ea să fie lipsită în mod vădit de importanță, datorită atingerii minime aduse uneia din valorile sociale ocrotite de lege și conținutul ei concret. Criteriile de apreciere a gradului de pericol social sunt: modul și mijloacele de săvârșire a faptei; scopul urmărit de făptuitor; împrejurările în care fapta a fost comisă; urmarea produsă ori care s-ar fi putut produce; persoana și conduita făptuitorului.

Prin eliminarea din sfera ilicitului penal a unor fapte prevăzute de legea penală - pe baza constatării făcute de organele de urmărire penală ori de instanțele de judecată, că ele nu prezintă pericolul social al unor infracțiuni - se operează o dezincriminare judiciară. Constatând că fapta se constituie obiectul urmăririi penale sau al judecării nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni, procurorul trebuie să dispună scoaterea de sub urmărire, iar instanța de judecată trebuie să pronunțe achitarea inculpatului. Totodată făptuitorului i se va aplica, de către procuror sau instanță una din sancțiunile cu caracter administrativ și anume: mustrarea, mustrarea cu avertisment sau amenda de la 10 lei la 1000 lei.

Aplicarea art. 10 lit. b¹ C.pen. nu face ca fapta să fie dezincriminată, aceasta neînsemnând că fapta nu mai constituie infracțiune. Procurorul trebuie să analizeze pericolul social concret al faptei și să dispună în consecință.

Instanța reține că la emiterea Ordonanței atacate s-a avut în vedere întreg probatoriul administrat în cauză, soluția adoptată fiind legală și temeinică.

Astfel, învinuitul Gioancă Bobby nu este decât unul dintre multele persoane credule care, fără a aprofunda domeniul juridic, au căutat să obțină ușor un loc de muncă într-unul din așa zisele barouri alternative. Apărările prezentate în acest dosar nu fac decât să sublinieze lipsa cunoștințelor juridice ale acestuia, dată fiind lipsa de pregătire în exercitarea profesiei de avocat, condițiile impuse de Legea nr. 51/1995 fiind tocmai pentru a se evita pe cât posibil astfel de situații.

Data fiind această situație, având în vedere **persoana și conduita făptuitorului**, procurorul în mod corect a apreciat că nu se impune trimiterea în judecată a învinuitului, ci aplicarea unei amenzi administrative în quantum maxim, pentru a-l face să conștientizeze urmările faptei sale și să înceteze pentru viitor practicarea acestei profesii.

Față de cele menționate anterior, instanța va respinge plângerea formulată de petenții intimați Gioancă Bobby și Baroul Dolj împotriva Ordonanței nr. 11440/P/2011 din 07.03.2013 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Craiova.

Va menține în întregime dispozițiile Ordonanței nr. 11440/P/2011 din 07.03.2013 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Craiova.

În temeiul art. 192 alin. 2 C.proc.pen., va obliga petentul Gioancă Bobby la plata cheltuielilor judiciare către stat în sumă de 100 lei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

În baza art. 278 ind.1 al. 8 lit. a C.proc.pen.

Respinge plângerea formulată de petenții intimați **GIOANCĂ BOBBY** cu domiciliul în Calafat, str.22 Decembrie, bl.A 11, sc.1, ap.2, județul Dolj și **BAROUL DOLJ** împotriva Ordonanței nr. 11440/P/2011 din 07.03.2013 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Craiova.

Menține în întregime dispozițiile Ordonanței nr. 11440/P/2011 din 07.03.2013 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Craiova.

În temeiul art. 192 alin. 2 C.proc.pen.,

Obligă petentul Gioancă Bobby la plata cheltuielilor judiciare către stat în sumă de 100 lei.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 29.10.2013.

PREȘEDINTE,
Adela - Ileana Bărbuți

GREFIER,
Veronica Dragomir

Red. BAI/16.12.2013
Tehnored. VD. / 2 ex.